

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U OSIJEKU
Trg Ante Starčevića 7/II

Poslovni broj: 7 UsI-809/2019-9

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Upravni sud u Osijeku, po sutkinji Blanki Sajter, uz sudjelovanje zapisničarke Anice Žigmundić, u upravnom sporu tužitelja Osijek, protiv tuženika
Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Ulica Roberta Frangeša Mihanovića 9,
Zagreb, zastupanog po opunomoćenicama , službenim osobama
tuženika, radi rješavanja spora korisnika, 5. studenog 2019.,

p r e s u d i o j e

Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja za poništavanje odluke Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti KLASA: UP/I-344-08/19-01/292, URBROJ: 376-05-2-19-6 od 30. svibnja 2019.

Obrazloženje

Tuženik je odlukom KLASA: UP/I-344-08/19-01/292, URBROJ: 376-05-2-19-6 od 30. svibnja 2019. (u odluci pogrešno navedeno od 30. svibnja 2018.) odbio kao neosnovan zahtjev tužitelja za rješavanje spora, protiv operatora javnih komunikacijskih usluga trgovačkog društva Hrvatski Telekom d.d., Radnička cesta 21, Zagreb (dalje: HT).

Tužitelj u tužbi navodi kako nije upoznat s općim uvjetima potpisivanja zahtjeva od 4. svibnja 2018., već da je od strane zaposlenika HT-a upućen da ih pročita kod kuće. Ističe kako je HT-u plaćao račune u iznosu od 69,00 kn mjesečno, iako mu HT nakon toga šalje mjesečne račune na iznos od 79,00 kn, za što ne postoji rješenje. Ukazuje kako je od HT-a u više navrata tražio dostavu dokumentacije o spornom iznosu, no da tome nije udovoljeno, a da ne vrijedi ista odluka HT-a i za mobilnu i za fiksnu mrežu. Napominje kako je lošega zdravstvenoga stanja i da je njegov brat - pokrenuo postupak lišavanja poslovne sposobnosti. Izražava ogorčenje stanjem u državi. Iz sadržaja tužbe proizlazi kako tužitelj sudu predlaže poništavanje odluke Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti KLASA: UP/I-344-08/19-01/292, URBROJ: 376-05-2-19-6 od 30. svibnja 2019.

Tuženik u odgovoru na tužbu navodi kako je u upravnom postupku pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje, na koje je pravilno primijenjeno materijalno pravo. Ističe kao nespornu činjenicu da je 4. svibnja 2018. između tužitelja i HT-a zaključen pretplatnički odnos za tarifni paket Hibrid mini s M1 pogodnostima, koji se odnosi na pretplatnički broj

bez obveznog trajanja ugovora na iznos mjesečne naknade od 79,00 kn. Ukazuje kako je HT tužitelju vlastitom pogreškom i na vlastitu štetu dostavljao do mjeseca listopada 2018. godine račune na iznos od 69,00 kn mjesečno, iako je tužitelj ugovorio i potpisao zahtjev na iznos mjesečne naknade predmetne tarife od 79,00 kn, a da HT nije na štetu tužitelja retroaktivno ispravljao račune. Napominje kako je zbog navedenoga pobijana odluka tuženika zakonita. S obzirom na navedeno predlaže da sud odbije tužbeni zahtjev.

U podnesku dostavljenom ovome sudu 4. rujna 2019. tužitelj ponavlja navode tužbe te ostaje pri prijedlogu za poništavanje označene odluke tuženika od 30. svibnja 2019.

Dana 29. listopada 2019. pred ovim sudom je održana rasprava u nazočnosti tužitelja i opunomoćenica tuženika , službenih osoba tuženika, te je na navedenoj raspravi tužitelj izjavio da mu poslovna sposobnost u postupku koji se vodi pred Općinskim sudom u Osijeku nije oduzeta.

Tijekom dokaznoga postupka sud je izvršio uvid u spis te u sve isprave koje prileže istima.

Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja, a sukladno odredbi iz članka 55. stavka 3. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. – odluka Ustavnoga suda Republike Hrvatske i 29/17.), sud je utvrdio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

Najprije valja istaknuti da je sud službenom provjerom e-spisa predmeta R1 , koji se vodi kod Općinskog suda u Osijeku, kao i provjerom sustava Supranova, dana 29. listopada 2019. utvrdio da u navedenom predmetu nije donesena odluka suda u povodu zahtjeva za lišavanje tužitelja poslovne sposobnosti.

Člankom 12. stavkom 1. točkom 11. Zakona o elektroničkim komunikacijama (Narodne novine, broj: 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17.) propisano je da su u nadležnosti Agencije sljedeći regulatorni i drugi poslovi: rješavanje sporova između krajnjih korisnika usluga i operatora javnih komunikacijskih usluha, utvrđivanje infrastrukturnog operatora na općem dobru i nekretninama drugih osoba te utvrđivanje visine naknade za pravo puta.

Sukladno odredbi članka 41. Zakona o elektroničkim komunikacijama prava i obveze iz pretplatničkog odnosa između operatora javnih komunikacijskih usluga i pretplatnika tih usluga uređuju se njihovim međusobnim ugovorom (u daljnjem tekstu: pretplatnički ugovor) (stavak 1.). Operatori javnih komunikacijskih usluga moraju temeljiti pretplatničke ugovore na općim uvjetima poslovanja i cjeniku usluga, u skladu s odredbama članka 42. i 42.a ovoga Zakona. Svaki krajnji korisnik usluga ima pravo sklopiti pretplatnički ugovor na temelju objavljenih općih uvjeta poslovanja iz članka 42. i cjenika usluga iz članka 42.a ovoga Zakona (stavak 3.). Sastavni dio pretplatničkog ugovora čine opći uvjeti poslovanja, uvjeti korištenja usluga i cjenik usluga za koje se taj ugovor sklapa. Pretplatnički ugovor mora sadržavati odredbe koje su utvrđene posebnim zakonom kojim je uređena zaštita potrošača, te drugim posebnim propisima. Obvezno trajanje pretplatničkog ugovora ne može biti dulje od dvije godine, pri čemu operatori javnih komunikacijskih usluga moraju nuditi i pretplatničke ugovore u trajanju od jedne godine. Ugovori sklopljeni putem sredstava daljinske komunikacije ili elektroničke trgovine, kao i ugovori sklopljeni izvan poslovnih prostora operatora, moraju sadržavati odredbe u skladu s posebnim propisima (stavak 4.).

Prema odredbi članka 8. stavka 2. Pravilnika o načinu i uvjetima obavljanja djelatnosti elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga (Narodne novine, broj: 154/11., 149/13., 82/14., 24/15. i 42/16.) pretplatnički ugovor, između ostalog, mora sadržavati odredbe o posebnim ponudama i paketima s detaljnim opisom što je uključeno u ponudu (popusti, neograničen promet, jedinstveno vrijeme poziva) a što ne, vremensko ograničenje ponude i posljedice dosega tih ograničenja te cijenu za ponuđenu uslugu, kao i podatke o dodatnim uslugama koje su sadržane unutar odabranog paketa.

Uvidom u spis utvrđeno je kako je tuženik 6. ožujka 2019. zaprimio tužiteljev zahtjev za rješavanje spora korisnika protiv HT-a kao operatora javnih komunikacijskih usluga.

Tužitelj je u predmetnom zahtjevu naveo kako je za uslugu Hibrid mini s M1 pogodnostima plaćao iznos od 69,00 kn mjesečno, no u mjesecu listopadu 2018. godine iznos mjesečne naknade se podigao na 79,00 kn. Istaknuo je kako ne bi trebao platiti navedenu razliku koja je nastala do mjeseca listopada 2018. godine te da bi računi i dalje trebali biti u iznosu od 69,00 kn mjesečno.

Tuženik je u svrhu utvrđivanja činjeničnog stanja zatražio očitovanje od HT-a, a HT je u svom očitovanju u bitnome naveo kako tužitelj osporava naplatu tarife Hibrid mini na pretplatničkom broju . HT je napomenuo kako je određenim korisnicima vlastitom pogreškom i na vlastitu štetu dostavljao račune u umanjenom iznosu odnosno u iznosu mjesečne naknade od 69,00 kn, iako su korisnici ugovarali i potpisali zahtjev na iznos mjesečne naknade Hibrid Mini tarife od 79,00 kn. Ispravak navedenog HT je proveo u mjesecu listopadu 2018. godine kada je tužitelju ispostavljen ispravan račun na iznos od 79,00 kn, na koliko je i pretplatnički ugovor sklopljen 4. svibnja 2018. HT je ujedno napomenuo kako je tužitelju u odgovoru navedeno da na pretplatničkom broju . nije aktivna ugovorna obveza te pretplatnički ugovor na trenutnoj Hibrid mini tarifi može regulirati prema vlastitim željama i potrebama. Također je tužitelj informiran o mogućnostima trajnog isključenja i korištenja prepaid usluge.

Predmetni zahtjev tužitelja obrađen je na sjednici povjerenstva tuženika, kojom prilikom je utvrđeno da sastavni dio pretplatničkog ugovora čine opći uvjeti poslovanja, uvjeti korištenja usluga i cjenik usluga za koje se taj ugovor sklapa, na koje pretplatnici pristaju svojim potpisom na zahtjevu za zasnivanje pretplatničkog odnosa. Uvidom u zahtjev za zasnivanje pretplatničkog odnosa utvrđeno je da je 4. svibnja 2018. između tužitelja i HT-a zaključen pretplatnički odnos za tarifni paket Hibrid mini s M1 pogodnostima, a koji se odnosi na pretplatnički broj . bez obveznog trajanja ugovora.

Tužitelj tijekom postupka tvrdi kako prilikom potpisivanja pretplatničkog ugovora 4. svibnja 2018. za tarifni paket Hibrid mini s M1 pogodnostima nije dobio odgovarajuće informacije te da mu se ista tarifa naplaćivala 69,00 kn mjesečno sve do mjeseca listopada 2018. godine kada se cijena povisila na 79,00 kn mjesečno, što smatra nekorektnim. Međutim, uvidom u relevantnu dokumentaciju, odnosno zahtjev za zasnivanjem pretplatničkog odnosa, tuženik je utvrdio je da je 4. svibnja 2018. sklopljen ugovor za tarifu Hibrid mini s M1 pogodnostima za pretplatnički broj . bez ugovorne obveze na iznos mjesečne naknade od 79,00 kn.

Prema tome, s obzirom da je prilikom sklapanja ugovora tužitelj prihvaćanjem Općih uvjeta poslovanja prihvatio i Cjenik usluga, samim time je prihvatio da će se iznos tarife Hibrid mini s M1 pogodnostima naplaćivati u iznosu od 79,00 kn mjesečno.

Uzimajući u obzir sve navedeno, tuženik je utvrdio da je HT postupio u skladu s člankom 8. stavkom 2. Pravilnika o načinu i uvjetima obavljanja djelatnosti elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga, koji propisuje da pretplatnički ugovor, između ostalog, mora sadržavati odredbe o posebnim ponudama i paketima s detaljnim opisom što je uključeno u ponudu (propusti, neograničen promet, jedinstveno vrijeme poziva), a što ne, zatim vremensko ograničenje ponude i posljedice dosega tih ograničenja te cijenu za ponuđenu uslugu, kao i podatke o dodatnim uslugama koje su sadržane unutar odabranog paketa.

Uzimajući u obzir sve prethodno navedeno, sud smatra kako je pobijana odluka tuženika KLASA: UP/I-344-08/19-01/292, URBROJ: 376-05-2-19-6 od 30. svibnja 2019. zakonita.

Naime, sud je utvrdio nespornim da je 4. svibnja 2018. između tužitelja i HT-a zaključen pretplatnički odnos za tarifni paket Hibrid mini s M1 pogodnostima, a koji se odnosi na pretplatnički broj . bez obveznog trajanja ugovora, na iznos mjesečne naknade od 79,00 kn.

Ugovorne stranke sklapanjem pretplatničkog ugovora ostvaruju određena prava i obveze koje su definirane samim pretplatničkim ugovorom, a člankom 41. stavkom 4. Zakona o elektroničkim komunikacijama propisano je da sastavni dio pretplatničkog ugovora čine opći uvjeti poslovanja, uvjeti korištenja usluga i cjenik usluga za koje se taj ugovor sklapa.

Dakle, sklapanjem pretplatničkog ugovora obje strane, i korisnik i operator javnih komunikacijskih usluga, potvrđuju kako su suglasni sa svim uvjetima istoga.

U odnosu na navode tužitelja da se predmetna tarifa naplaćivala po 69,00 kn mjesečno sve do mjeseca listopada 2018. godine, kada se cijena povisila na 79,00 kn mjesečno, što tužitelj smatra nekorektnim, sud je utvrdio kako iz očitovanja HT-a proizlazi da je tužitelju vlastitom pogreškom i na vlastitu štetu HT dostavljao račune u umanjenom iznosu, odnosno u iznosu mjesečne naknade od 69,00 kn, iako je tužitelj ugovorio i potpisao zahtjev na iznos mjesečne naknade predmetne tarife od 79,00 kn. Također, iz spisa upravnoga postupka proizlazi kako je HT ispravak računa proveo nakon uočene pogreške u mjesecu listopadu 2018. godine te nadalje, kada je tužitelju ispostavljen ispravan račun na iznos od 79,00 kn, s time da HT na opisani način uočenu pogrešku nije ispravio na štetu tužitelja, jer nije retroaktivno ispravljao račune (od 4. svibnja 2018.), već od trenutka kada je uočena pogreška (mjesec listopad 2018. godine).

Prema tome, imajući u vidu kako su sklapanjem pretplatničkog ugovora ugovorne stranke ostvarile određena prava i obveze, a koje, među ostalim, uključuju pravo tužitelja da koristi ugovorene usluge sukladno uvjetima ugovora i obvezu da podmiri račune ispostavljene od strane HT-a, odnosno obvezu HT-a da isporuči usluge i pravo da za te usluge ispostavi račune sukladno uvjetima pretplatničkog ugovora te uzimajući u obzir činjenicu da je HT u konkretnom slučaju izvršio ispravak računa od trenutka uočene pogreške na iznos na koliko je i pretplatnički ugovor sklopljen i da time nije oštetio tužitelja, sud smatra kako tužbeni navodi nisu osnovani, odnosno kako ne postoji pravna osnova za usvajanje predmetnog zahtjeva tužitelja od 6. ožujka 2019.

S obzirom na navedeno, a na temelju članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima, sud je odlučio kao u izreci presude.

U Osijeku 5. studenog 2019.

Sutkinja
Blanka Sajter v. r.

Uputa o pravnom lijeku: protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovoga suda, u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu, u roku od 15 dana od dana dostave presude. Žalba odgađa izvršenje pobijane presude (članak 66. stavak 5. Zakona o upravnim sporovima).

REPUBLIKA HRVATSKA
HRVATSKA REGULATORNA AGENCIJA
ZA MREŽNE DJELATNOSTI

Primijeno:	11.11.2019. 10:49:43		
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.		
034-07/19-01/90	376-08		
Urudžbeni broj:	Pril.	Vrij.	
437-19-6		0	

